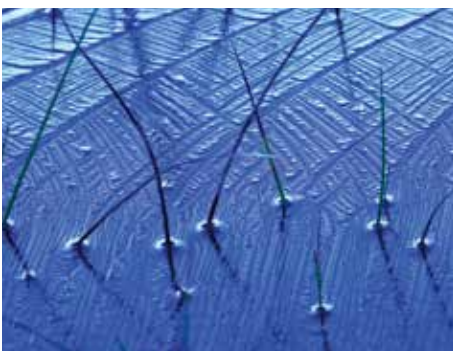

A SOKOLDALÚ POLARIZÁCIÓS SZŰRŐ

A polarizációs szűrőt a fotózásban a tükröző felületek fényének csökkentésére használjuk, de két szűrő felhasználásával érdekes hatásokat kaphatunk.

A nem fémes felületekről visszavert fény nagymértékben polarizálódik. Ez azt jelenti, hogy a beeső fénynek a terjedési irányra merőleges rezgéséből csak egyetlen síkban marad meg a rezgése. A polarizációs szűrő tulajdonsága, hogy a rajta áthaladó fény szintén csak egy síkban tartja meg a rezgését. Ha a két sík megegyező, akkor a szűrő nem módosít a visszaverődve érkező fényen, de ha elforgatjuk, egyre kevesebb fény jut át rajta. Egy másfajta alkalmazási lehetőség adódik, ha két polarizációs szűrőt úgy csavarunk egymásba, hogy azok első felületei egymással szembe kerüljenek. Ilyenkor az egyik szűrőt elforgatva, fokozatosan változik a szűrőpár fényáteresztő képessége. Így egy változtatható denzitású ND-, azaz semleges szürke

szűrőt nem engedjük elforogni, de az el-sőt körbeforgatjuk, meglepő dolgot látunk a keresőben! Változni fog a kép színe. A jelenség akkor érvényesül erőteljesen, ha a téma gazdag visszatükröződésekben, például egyenetlen jég vagy hófelület. Ilyen esetekben csak kreativitásunk szab határt a lehetőségeknek. Kevésbé tükröződő témának csak

szűrőt kaptunk (lásd: *Digitális Fotó*, 2010. október, 116. oldal). Egészen újszerű, tudtommal a fotózásban még nem alkalmazott technikára jöttem rá két darab polarizációs szűrő alkalmazásával. Csavarjunk két polarizációs szűrőt azonos oldalszögben egymásba, és így tegyük fel az objektívra. Ha ebben a helyzetben az objektívra csavart

a színe változik, és a „hatás nem hatásos”. A jelenség jól látható a mellékelt fotókon. A képsor egy éppen kialakuló jégváróról készült. Azt hiszem, nem kell kommentálni. Biztos vagyok benne, hogy hamarosan látunk majd másoktól is ezzel a technikával készült ragyogó képeket. ■

Forrágy Csaba